

PŘÍLOHA Č. 6

MATEŘSKÁ A ZÁKLADNÍ ŠKOLA ROZDROJOVICE

Strukturovaný rozhovor se uskutečnil v červnu 2016 v Rozdrojovicích. Informace o dané škole a její zahradě mi ochotně poskytla paní učitelka Renáta Justová. S jejím souhlasem zde uvádím podrobný přepis našeho rozhovoru.

Otázky do rozhovoru

1. Jaký byl prvotní podnět pro vznik přírodní zahrady?
2. Kde jste se o přírodních zahradách dozvěděli, popřípadě, kde jste čerpali inspiraci?
3. Jaká je finanční náročnost pro vznik přírodní zahrady?
4. Kdo se podílel na vzniku zahrady?
5. Jak reagovala / reaguje veřejnost na tento styl zahrady?
6. Setkali jste se s negativními ohlasy na změnu zahrady?
7. Jak je zahrada nápomocná ve výuce dětí, popřípadě, jak probíhá výuka v zahradě?
8. Jak probíhá celoroční péče o zahradu?
9. Pěstujete-li s dětmi jedlé plodiny, mohou pak své vypěstované plody ochutnat?
10. Jaká je finanční nákladnost, popřípadě, fyzická náročnost na údržbu zahrady ve srovnání s běžnou zahradou?
11. Který prvek v zahradě je nejvíce oblíbený / využívaný?
12. Jak hodnotíte přírodní zahradu ve vztahu k dětskému rozvoji?
13. Doporučili byste přírodní zahradu i ostatním školským zařízením?

Odpovědi

1. Prvotní myšlenka vznikla vlastně u mě na zahradě. Mám velice svažité terén a nevěděla jsem, jak přesně jej využít. Vzhledem k tomu, že naše škola spolupracuje s výukovým střediskem Rozmarýnek, nebyl pro mě styl přírodních zahrad neznámý. Řekla jsem si, že tedy všechny prvky vyzkouším i v reálu. V momentě, kdy vše fungovalo tak, jak má a na zahradě se dokonce objevili i různí užiteční živočichové, napadlo mě, že by bylo skvělé, mít takovou "přírodní" učebnu i ve škole.
2. Inspiraci jsem hledala na internetu, v literatuře i při návštěvách Rozmarýnku.

3. Finanční náročnost jsem v době vzniku řešit nemusela. Naskytla se nám možnost zúčastnit se soutěže o určitou finanční dotaci za nejlepší návrh zahrady. Soutěž jsme vyhráli a mohla začít přestavba.
4. Na vzniku zahrady se podíleli převážně učitelé a dobrovolníci, většinou z rodiny. Některé prvky jsme poté tvořili přímo až s žáky.
5. Reakce na přeměnu zahrady byly kladné. Dostalo se nám podpory i od obce.
6. Neřekla bych, že by se jednalo přímo o negaci přírodního stylu zahrady, spíš o nevědomost některých rodičů. Báli se, že se z upravované zahrady stane zanedbaná zarostlá plocha plná různých nebezpečí pro jejich děti. Obavy jsme vyvrátili a zahrada skvěle fungovala k radosti všech. Doufám, že se nám ji podaří co nejdříve vrátit do původního stavu.
7. V zahradě máme dominantní prvek, dřevěný altán, který je využíván i jako letní učebna. Děti taktéž chodí často do zahrady kreslit, zpívat nebo dokonce číst. Předmět pracovní činnosti již nespočívá jen v okopávání jednoho záhonu. Děti se mohou starat o suchou zídku, vodní prvek či vyvýšené záhony.
8. Celoroční péče spočívá především v sečení trávy, což dělá náš pan školník. Stará se taktéž o zastřihávání stromků či technicky náročnější práce. S dětmi pak obstaráváme klasickou údržbu, jako je okopávání, pletí, hrabání či zalévání. V letních měsících, přes prázdniny, se o zahradu starám osobně.
9. S dětmi pěstujeme množství bylinek, jahody a ovocné keře. Z bylinek vaříme čaj, jahody a plody z keřů jsou k dispozici celý den. Na vyvýšených záhonech jsme prvně zkoušeli pěstovat rajčata, saláty a papriky.
10. Finanční náročnost na údržbu zahrady nedokážu přesně vyčíslit. Myslím si, že každá zahrada, ať už přírodní nebo klasická, potřebuje péči. Možná v jiném rozsahu, ale bez údržby by nefungovala ani jedna z nich. O klasickou zahradu se staral vyloženě pan školník, o přírodní zahradu se staráme všichni. V tom vidím největší rozdíl.
11. Nejvíce využíváný je právě dřevěný altán. Ve volném čase tráví děti rády čas u jezírka nebo na herních prvcích.
12. Od doby, kdy u nás vznikla přírodní zahrada, jsem vyzorovala, že děti mají bližší vztah ke všemu živému v okolí i k sobě navzájem. Na zahradě se potkávají naši nejmladší i nejstarší žáci. Ač jsme škola sídlící na vesnici, obklopená lesy, ne všechny děti měly vztah k přírodě. Díky přírodní zahradě vztah k přírodě budujeme, zbavujeme děti obav z hmyzu, žab či hadů a prohlubujeme jejich vnímavost ke svému okolí.

13. Každá škola má svůj cíl, čeho chce dosáhnout. My jsme si zvolili ekologickou cestu plnou poznání. Ano, doporučila bych přírodní zahradu, ale jen v případě, že by se s novým směrem své zahrady ztotožnili opravdu všichni.

FOTODOKUMENTACE

(autor: p. uč. Renáta Justová)

Obr. 44 Úprava budoucích záhonů

Obr. 45 Sazení stromů

Obr. 46 Úklid trávníku po výrobě dřevěného kompostéru

Obr. 47 Úklid po ořezu stromů